

PREFIXIO DISSIN
 gulis ab inter na dī p̄sentia
 nec augeat̄ possunt nec minui.
 nisi contingat ut ita p̄sentiant̄
 ut aut cum obtinuerit operibus lon
 gioris sint aut cum perierit breui
 operis; sicut ezechias augmentum
 dierum eruit in p̄ensione lacri
 marum. & sicut de pueris scribitur.
 In disciplina obuiat mors.
 Omne quod secundum p̄sens saeculū
 laboramus uix usque ad mortem su f
 fiet. mors namque interueniens
 fructum nostri laboris abscedit.
 quod uero pro aeterna uita agitatur
 & iam post mortem seruat̄; & tunc
 apparere incipit cum laborum
 carnalium fructus coeperit non ui
 deri. sicut ergo illa retributio inchoat.
 ubi ista terminatur. horam nobis
 ultimam dñs noster idcirco uoluit
 esse incognitam. ut semper possit ee
 suspecta. ut dum illam p̄uidere non
 possumus ad illam sine intermissione
 p̄paremur. quia uenturae mortis
 tempus ignoramus. & post mortem
 operari non possumus. sup̄ ut ante
 mortem tempora indulta rapiamus.

Sic enim sic mors ista cum uenerit un
 citur. si prius quam ueniat semper tunc.
 Redemptor noster suscepit mortem
 ne mortem tamen temus. Ostendit resur
 rectionem ut nos resurgere posse con
 fidamus. Unde & eandem mortem non
 plus quam triidua n̄d̄misse uoluit. nisi
 in illa resurrectione differretur in nobis
 omni modo desperare. p̄ nos p̄ mortem
 carnis usque ad finem mundi remane
 mus in puluere. X̄p̄ra tunc die tertia
 a bariditate mortis uiruit. & diuini
 tactus nobis potentiam in ipsa. in
 nouatione suae carnis ostendit.
 excuta carne animam nequaquam
 iam uisus hominis aspiciet. Quia post
 mortem non liberat quam ante mor
 tem gratia ad ueniam non reformet.
 beatus dauid ait. exiit sp̄s uir
 reuestetur in terram suam. Tunc
 sp̄s p̄ cognitionem reatus sui ad ter
 ram conuertitur. Cum caro quam
 uitam suam credit redire ad puluere
 urgetur. paululum in p̄sentia uita
 roboratus homo. Quia hic uiuendi
 uires ad modicum accepit. ut in pe
 tuum transiret. ubi uis uita ante
 minus non claudat. sed in haec uita